

La crosta judicial

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 7 d'octubre de 2020

Entre les definicions que el diccionari de la llengua dona de crosta hi ha: "Capa externa dura que cobreix una cosa de matèria més tova o molla. S'hi ha fet una crosta de brutícia. Capa seca de sang, de pus o de serositats que es forma damunt d'una ferida o una nafra". En qualsevol cas es tracta d'una capa superficial que tapa brutícia, pus, porqueria. En el nostre cas tapa i amaga molta brutícia, serositats de mala fe, venjança, odi, feixisme, ferides d'accions execrables. La crosta pot ser també de merda, o no heu vist les potes de les vaques amb crostes de la seva pròpia merda? Hi ha togues que semblen crostes que amaguen molta brutícia, d'animositat contra els que no pensen com ells o de seguidisme d'ideologies rànries que de tan velles fan pudor, contaminen i fan mal, el pitjor dels mals, la maldat en forma d'injustícia.

Per si no m'he explicat prou bé, projectaré algunes imatges. Qui hauria de decidir en les controvèrsies polítiques? Qui hauria de decidir si es tanca un territori per qüestions sanitàries? Qui hauria de decidir els permisos i els graus penitenciaris? Qui hauria de decidir si una persona pot ser diputat? Qui hauria de decidir si es nomena o es destitueix un president, sigui d'una associació, d'un club o d'un país? Si es tanca un territori per qüestions sanitàries potser ho haurien de decidir els experts en salut pública. Si d'elegir es tracta diputats potser ho hauria de decidir el poble. Si es tracta d'elegir el president d'un país potser ho hauria de fer el poble o, en la seva representació, un parlament. Qui té poder per elegir ha de tenir el mateix poder per destituir o inhabilitar. No tan sols sembla democràtic, sinó lògic i de sentit comú. Ara bé, on no hi ha democràcia tampoc hi ha lògica ni sentit comú. Llavors, sorgeixen els poders fàctics de sempre que es valen dels poders de l'Estat per imposar les seves conveniències per bé dels seus interessos.

Poders fàctics i governs

De vegades, els poders fàctics es valen dels polítics del govern o dels del parlament; senzillament, els compren. També hi ha poders fàctics revestits de patriotisme, que en principi hauria de ser un valor però que quan amaga interessos ocults i no es pot servir de la democràcia es val de la justícia patriòtica, de la policia patriòtica o de les clavegueres patriòtiques. Quan un poder està encrostat es molt difícil treure-li la crosta sense fer-lo sagnar. Això és, ni més ni menys, el que està passant amb el sistema judicial espanyol, sobretot l'alta justícia, perquè hi ha una justícia democràtica que no es deixa manipular. Com pot no estar encrostat un Consell General del Poder Judicial, un Tribunal Constitucional, un Tribunal Suprem o una Audiència Nacional, que legalment fa anys que haurien d'haver estat renovats i allí continuen tots i totes enganxats a la butaca fent i desfent al seu albir?

O, pot ser que tinguin por que vingui saba nova que no satisfaci els poders fàctics? O, tal volta, els nous que vinguin potser els demanarien explicacions sobre les seves impunes facècies? Si us hi vau fixar o vau parar l'orella, en el darrer acte de lliurament de despatxos als nous magistrats que es va fer a Barcelona, quasi d'amagat fa pocs dies, quan un exaltat activista de la crosta judicial va xisclar: "¡Viva el Rey!" La resposta, que s'esperava per aclamació, no va ser unànime ni molt menys. En primer lloc perquè es tractava de joves ben formats i educats que no estaven acostumats als *gritos de rigor* d'altres temps que l'encrostat que xisclava devia enyorar, com el devia enyorar l'encrostat que presidia l'acte, el *presidente* del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), un tal Lesmes.

Monarquia i poder judicial

Fixeu-vos quina monarquia i quin poder judicial tenim que es posen d'acord per anar contra un govern, ens agradi o no,

elegit democràticament. Això vol dir que ni la crosta judicial ni l'anacrònica i execrable monarquia espanyola no en tenen res, de democràtiques. Felip VI, hereu en segon grau del Caudillo com ho és del bàrbar Borbó Felip V, després de l'acte esmentat va trucar al president del CGPJ per dir-li: "Yo quería venir pero el gobierno no me ha dejado..." Diuen que el rei hauria de ser neutral i que simbolitza la *unidad de España*. A més, diuen que quan s'imparteix justícia es fa en nom del Rei; ja està tot dit!. No volem ni rei ni ser part de la *unidad de España*. I, si s'imparteix justícia en nom del rei ja ho entenem tot. En nom d'aquell que un 3 d'octubre va recolzar l'"iA por ellos!.

No sé si quan aparegui aquest article la crosta judicial n'haurà fet alguna altra. Quan escric aquestes ratlles el crostàtic Tribunal Suprem acaba de confirmar la inhabilitació del molt honorable president de la Generalitat, el senyor Joaquim Torra, sentència que havia estat dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya; de Catalunya? El tal Barrientos, president d'aquest tribunal, tan sols és un apèndix infectat del TS de Madrid. És molt gros que uns tribunals puguin inhabilitar tot un president de la Generalitat, sigui quin sigui, que ha estat escollit pel Parlament de Catalunya que hem elegit democràticament els catalans. Qui governa aquí?, el poble o els de la crosta? I no hi ha cap sollevament popular! Uns quants protestant davant dels ajuntaments. Així no anirem enlloc. Ja tenim uns quants presidents de la Generalitat inhabilitats, jutjats, empresonats o assassinats. I jo, aquí escrivint articles en comptes d'agafar el trabuc. O ens ho prenem seriosament o els nostres rebesnets encara estaran fent manifestacions pacífiques per reclamar la independència de Catalunya. La independència no es reclama, es declara i es fa efectiva!